

“Vi må sætte en stopper for den selvdestruktive selvmordspagt”

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 10. marts 2022

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, kom med en kraftig appel til alle borgere om at gøre fælles sag med hende for at samle tilslutning til en konference, for at etablere en ny strategisk arkitektur, inden de vanvittige krigshøge i det transatlantiske område roder sig ud i en atomkrig.

Hun beskrev den nuværende situation som “forfærdelig ... ude af kontrol”, og fastslog at den totale kontrol med medierne har gjort det muligt for regeringerne at sætte økonomierne i en krigstilstand, hvilket truer med at udløse massedød som følge af hungersnød. Den nuværende sanktionsordning mod Afghanistan truer fem millioner børn nu, sagde hun. I stedet for at tage stilling til dette er USA og NATO-magterne i gang med at dæmonisere Putin og knuse Rusland.

Jeg opfordrer jer til at slutte jer til os, sagde hun, for at indkalde til en konference “i ånden fra den Westfalske Fred (1648)” for at skabe en sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers og folkeslags behov. Centralt i hendes forslag er at acceptere tilbuddet fra den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som opfordrede til en integration af USA og Europa med Bælte- og Vej-Initiativet.

POLITISK ORIENTERING den 11. marts 2022:

Vil falsk kemisk angreb bringe Nato i åben krig med Rusland?

Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-11.3.22.mp3>

Resumé:

Det ser ud til at vestlige efterretningstjenester planlægger et falsk kemisk angreb, som det man lavede i Syrien i som fik Trump til at bombe Syrien i 2017. Vil man få Nato i åben krig med Rusland? Faren for en atomkrig har aldrig været større. Der er to krige: Den i Ukraine og den større økonomiske krig USA og Vesten har iværksat imod Rusland. Man forsøger at få russisk kapitulation men trækker også tæppet væk under økonomien, særligt Europas. Hvor længe varer det inden at vi ser konkurser pga. af Ruslands manglende betalinger? De vestlige tiltag som man siger skyldes "Putins krig", var noget USA længe har presset på for, både 2 % af BNP til militær og stop for køb af russisk gas. Nato har længe sendt våben og trænet Ukraines hær, også de åbent fascistiske elementer i den, for at Ukraine kunne påføre Rusland maksimal skade. Skaden på Ukraine betyder lige så meget for Vesten, som man

bekymrer sig om befolkningen i Afghanistan.

Vestens økonomiske atombombe imod Rusland, udelukkelsen fra SWIFT og indefrysningen af Rusland formue i udenlandske banker vil medføre at ingen kan vide sig sikker, hvis pengene står i vestlige banker der handler på politiske ordrer. Dollarens og euroens rolle som reservevaluta vil blive kraftigt udfordret. En russisk statsbankerot og manglende russiske betalinger kan vælte meget.

Uden russisk gas, olie og kul står Europa stille. Energipriserne himmelflugt gør stor økonomisk skade. Fødevarerforsyning og fødevarerpriser rammes også af mangel på kunstgødning og evt. dårlig høst i Ukraine og Rusland. Og fiskere som bliver hjemme fordi det er for dyrt at sejle. Andre ting, som f.eks. produktion af mikrochips kan også blive hårdt ramt. Vestens sanktioner vil gøre stor skade på økonomien. Rusland vil nok nationalisere eller tvangsovertage vestligt ejede virksomheder som McDonalds og JYSK der har lukket ned for aktiviteten. Hvad med Carlsberg?

Rusland siger, at de aldrig igen vil være afhængige af Vesten. Fokus bliver på Kina og Asien. Man satser på den verdensorden, som Rusland og Kina fremlagde den 4. februar. Kina vil støtte Rusland for de ved, at hvis Rusland knækker, så er det deres tur bagefter.

Globalt økonomisk kaos truer pga. Vestens sanktioner imod Rusland. Ifølge UNICEF og Verdensfødevarerprogrammet er 1 million børn under 5 år på vej til at dø af sult i Afghanistan. 8 millioner børn og 22 millioner mennesker er i fare, og de kan kun hjælpe 12 millioner. Vesten gør ingenting.

Vi behøver en ny sikkerhedsarkitektur som alle, også Rusland, Kina og Indien, kan se sig selv i og vi behøver den nu. Skriv under på Schiller Instituttets appel. Rejs debatten. Gør noget, før det er for sent.

Den oprindelige Vestfalske Fred omfattede en global finansiel omlægning

PARIS, den 9. marts (EIRNS) – Enhver opmærksom læser af teksterne til Westfalens fredstraktater vil opdage, at dens dybe filosofiske forpligtelse til at favorisere “den andens fordel” som ens egen fordel også omsættes til konkrete handlinger, der lægger grunden til en ny international finansiel og økonomisk struktur. (https://avalon.law.yale.edu/17th_century/westphal.asp)

Artikel 1 angiver den centrale filosofi: “At der skal være en kristen og universel fred og et evigt, sandt og oprigtigt venskab mellem (liste over alle parter, der opgiver at kæmpe)” og “at denne fred og dette venskab skal overholdes og fremmes med en sådan oprigtighed og iver, at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden part fordel, ære og gavn; at de således fra alle sider, kan se denne fred og dette venskab i Romerriget og Kongeriget Frankrig blomstre, ved at opretholde et godt og trofast naboskab.”

Artikel 2 skitserer derefter den særlige “nulstilling”, som vi har et presserende behov for i dag: “Der skal på den ene side og den anden side, være en evig glemsel, amnesti eller eftergivelse af alt, hvad der er blevet begået siden disse stridigheder begyndte, på hvilket sted eller på hvilken måde fjendtlighederne er blevet udøvet, på en sådan vis, at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlige handlinger, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden; alt, hvad der er sket på den ene og den anden side, såvel før som under krigen, i ord, skrifter og uhyrlige

handlinger, i vold, fjendtligheder, skader og udgifter, uden nogen respekt for personer eller ting, skal helt og holdent afskaffes på en sådan måde, at alt, hvad der kan kræves af eller påberåbes af hinanden på den måde, skal begraves i evig glemsel.”

Da samtlige aktørere i årtier havde slagtet hinanden for at betale deres gæld i form af imperial bytte til bankfolk, der låner ud til alle sider for at holde krigen i gang, omfatter sætningen kategorien “Udgifter”, der skal “begraves i evig glemsel”.

Derefter følger traktaten, som tager mange særlige krav op, og før afvikling af territoriale krav koncentrerer sig om at tage fat på den finansielle ruin, som alle var på vej ned i. Misligholdt og ulovlig gæld og finansielle fordringer, der udtrykkeligt er identificeret som potentielle årsager, der kan give næring til den evige krigsdynamik, bliver sorteret og afviklet, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35, 37, 38 og 39) eller ved forhandlet omlægning (artikel 48). Artikel 40 præciserer udtrykkeligt, at ærlige lån, der er ydet under krigen “med en god hensigt, som bidrag, for at forhindre større ondskab hos bidragyderne, ikke er omfattet af denne artikel” (og derfor skal indfries).

En artikel om freden i Vestfalien vil blive bragt i næste nummer af Executive Intelligence Review, som vi vil offentliggøre på vores hjemmeside.

NYHEDSORIENTERING FEBRUAR-

MARTS 2022:

For en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche opfordrer indtrængende til en konference om en ny sikkerhedsarkitektur på Kinas CGTN's udsendelse "Dialog"

Den 7. marts (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche var en af tre gæster i et panel på CGTN's udsendelse Dialog i dag, hvor hun kommenterede den kinesiske udenrigsminister Wang Yis årlige pressekonference, som varede mindst 90 minutter. De andre gæster var Peter Kuznick fra American University og professor Victor Gao Zhikai fra Soochow University; værtinde var Li Quiyuan. Diskussionen fokuserede på Kinas rolle med hensyn til at skabe fred, især i konflikten mellem Rusland og Ukraine, men vigtigst af alt for verden som helhed.

Her er udvekslingerne mellem fru Li og fru Zepp-LaRouche.

CGTN: Og fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette:

Hvilke centrale budskaber fik du ud af udenrigsminister Wangs pressekonference?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg var faktisk meget tilfreds med tonen, fordi det var som en tilbagevenden til fornuften. Det står i skarp kontrast til stemningen i de europæiske og amerikanske medier og den førte politik i de seneste dage. Fokuseringen på at løse problemer gennem diplomati, på at opretholde principperne i FN-pagten og på at have en overordnet holdning til problemløsning gennem samarbejde, var et tiltrængt frisk pust. Og jeg er meget, meget opmuntret, fordi Kina faktisk indtager en ledende rolle i verden lige nu, hvilket der er hårdt brug for.

CGTN: Udenrigsministeren sagde, og jeg citerer hans ord: "Kina vil gerne arbejde sammen med det internationale samfund for at fremme forhandlingerne, når det er nødvendigt", selv om han ikke specifikt sagde på hvilken måde. Men Kina understregede vigtigheden af at holde dialogen helt åben fremover.

Et andet spørgsmål, som blev rejst af journalister på pressekonferencen, er, om denne konflikt eller denne krise i Ukraine vil påvirke relationerne mellem Kina og EU. Så fru Zepp-LaRouche, lad mig høre din holdning til dette? Der er en vis bekymring for, at denne konflikt vil påvirke forholdet mellem Kina og EU. Udenrigsministeren sagde, at dialog og samarbejde mellem Kina og Europa er baseret på gensidig respekt og gensidig fordel, og det vil skabe mere stabilitet i den turbulente verdenssituation. Og han opfordrer også indtrængende EU til at udarbejde en uafhængig Kina-politik. Hvad mener du om denne kommentar?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg finder, at situationen er meget alvorlig, fordi f.eks. handelen mellem EU og Kina, som hidtil har været en søjle i verdensøkonomien, er truet af det, der sker mellem Ukraine og Rusland. Stemningen i Europa lige nu er ganske forfærdelig, og jeg kan kun tilslutte, at der bør findes nye løsninger, som udenrigsministeren giver håb om.

Jeg er af den overbevisning, at den kinesiske politiske model, den forenede fremtid for en fælles fremtid for menneskeheden, efter min mening er det, der er brug for lige nu, – professor Kuznick har ret, når han understreger, hvor vigtigt det er, at der er brug for noget helt andet. Hvis vi fortsætter geopolitikken som hidtil, er det et spørgsmål om tid, hvornår menneskeheden støder ind i muren, og det kan føre til en atomar udryddelse.

Modellen, der passer perfekt til det fælles samfund af den samlede menneskehed, ville være at indkalde til en konference, en international konference, der skulle varetage de sikkerhedsmæssige interesser for hvert enkelt land på jorden. For man kan ikke have en fredsordning uden at tage hensyn til alle landes interesser, og der findes en model i den europæiske historie, nemlig Westfalens Fred. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig, der kulminerede i Trediveårskrigen, og den var baseret på en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde resultatet af den. Og det er i en vis forstand en parallel til den situation, vi står over for overfor i dag, for hvis det kommer til en atomkrig, vil der ikke være nogen vinder, der vil ikke engang være nogen tilbage til at kommentere resultatet.

Dette bør være en motivation for at indkalde til en ny konference om Den Westfalske Fred med det specifikke formål at udarbejde en international ny sikkerhedsarkitektur, som ville omfatte Rusland og Kina i perfekt overensstemmelse med præsident Xi Jinpings politik om menneskehedens skæbnefællesskab og den ene fremtid, som vi alle deler.

CGTN: Kina er vært for dette års BRICS-topmøde. APEC- og G20-møderne vil også blive afholdt i Asien i år. Udenrigsministeren sagde, at "Asiens tid er oprundet i den globale styring", og "de vil forvandle sig fra følgere til frontløbere og endog foregangsmænd". Fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Det er meget stærke ord, der

kommer fra udenrigsministeren. Hvad mener du om hans vurdering her?

ZEPP-LAROUCHE: Det er helt rigtigt, fordi de asiatiske lande generelt, ikke kun Kina, men også nogle andre asiatiske lande, er meget bevidste om deres 5.000 år gamle historie, og ud fra dette synspunkt med en positiv tradition, definerer de en fremtid, og de ønsker at udvikles. Det er den fælles idé i BRICS, SCO og endda andre organisationer, og dette står i skarp kontrast til Europa og USA. Idéen om en ny model for internationale forbindelser, hvis disse organisationer – selv om de skulle blive inddraget i G20 – idéen om, at man har brug for en ny model for internationale forbindelser, som Wang Yi har understreget igen i dag, bør tilføres substans.

Vi har valget mellem at ende i en geopolitisk konfrontation, som vil være til skade for alle og muligvis føre til atomkrig, eller også foretager vi et spring i civilisationens udvikling, ved at definere de internationale forbindelser i en bestemt retning i traditionen fra den alliancefrie bevægelse, Bandung-konferencen og FN-pagtens fem principper for fredelig sameksistens; men også at skabe en vision om at løse menneskehedens største problemer i fællesskab, f.eks. at vi stadig er ramt af en pandemi, og at vi har brug for et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe denne pandemi og risikoen for nye pandemier. Vi har en hungersnød i verden af, som Beasley fra World Food Program til stadighed siger, "af bibelske dimensioner". Den vil blive større på grund af inflationen i fødevarerpriserne, i gødningspriserne og i energipriserne.

Så der er en presserende dagsorden. Dette år kan bruges til at fastslå, at vi har brug for en ny model for internationale forbindelser, som overvinder geopolitikken: Udenrigsminister Wang Yi og også præsident Xi Jinping har henvist hertil ved at foreslå, at Bælte- og vejinitiativet skal samarbejde med USA's "Build Back Better"-initiativ og EU's Global Gateway. Hvis det besluttet at disse initiativer strømlines i stedet for at

konkurrere, så beslutter vi også, sammen at tage fat på det der belaster hele menneskeheden såsom sult i verden, epidemier og fattigdom. Dette skal ses i lyset af , at det nuværende finansielle system i den transatlantiske sektor, er gået helt i stå. Vi står nu over for et nyt sammenbrud, der er meget værre end i 2008.

Federal Reserve var ikke i stand til at " tilpasse" renten, fordi de er bange for, at hvis de øger renten, vil der opstå et omfattende kollaps af konkurser. Så der er et presserende behov for at få et nyt finansielt system, et nyt Bretton Woods-system, et nyt kreditsystem, der giver kredit til udvikling af alle udviklingslande – det er nogle af de punkter, som virkelig vil være menneskehedens udfordring. Kan vi, når vi står over for grundlæggende udfordringer, skabe en orden, der gør det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve og blive lykkelige? Jeg tror, at det vil være dagsordenen.

Fra arkivet: Om 1. verdenskrig og den cubanske missilkrise:

Må kanonerne i august, denne gang, forblive tavse.

I anledning af krigen i Ukraine, genudgiver vi følgende artikel af Michelle Rasmussen fra august 2005.

May the Guns of August, This Time, Remain Silent

There is an expression, "Those who do not learn from history, are doomed to repeat it." Well, that is not quite true, because every historical period has its own peculiarities – for example the culture, economic conditions, political landscape and the character of leading individuals – a concept Lyndon LaRouche refers to as historical specificity.

However, if we look at history as drama, we can, as Schiller wrote in his "Theater as a Moral Institution," learn from the tragedy we see come to life on the stage before us, and come out better people. We can see specific moments, punctum salia, at which, if the leading characters had acted otherwise, it were possible to have had a different outcome. We can especially learn about the qualities of personal courage required to intervene in a way that could have changed history, when faced with an accelerating momentum heading directly towards a tragedy, such as a great war -- how one must act, after hearing the drums of war, in order to muffle them, or silence them completely.

On July 27, 2005 , Lyndon LaRouche, entitled his press release aimed at exposing the current drive towards preemptive war against Iran , including plans for the use of nuclear weapons, "Stop Cheney's 'Guns of August.'" In doing so, he brought a powerful metaphor into the battle to prevent such a war.

✘ "The Guns of August," by Barbara Tuchman, (published in ✘ Danish as "Kanonerne i August 1914") is an insightful book about many of the factors that led up to WWI, and the

first thirty days of the war, which has the qualities of a dramatic historical tragedy. She shows us, her readers, in detail, how "The Great War" broke out on August 1, 1914, as a result of geopolitical strategies, "unchallengeable military necessities," wrong assumptions, miscalculations, denial, and political cowardice. Thereby implicitly, and in several cases explicitly, showing us how the war, and especially the immense extent of the war, could have been avoided.

Released in January 1962, "The Guns of August," itself, changed history. John F. Kennedy, and members of his administration, read the book just before the outbreak of the Cuban Missile Crisis that October, and consciously used the lessons they learned from it, to navigate through the dangerous waters of the crisis, and successfully avoid escalation into a nuclear war with the Soviet Union .

Edward VII's Geopolitics

The colorful scene at the opening of "The Guns of August" is the funeral procession of King Edward VII of Great Britain , four years before the outbreak of war. The most prominent guest is Edward's nephew, and arch enemy, Kaiser Wilhelm II of Germany . The funeral becomes the backdrop in front of which Mrs. Tuchman weaves the story of the construction of a geopolitical minefield, in which one wrong step could be enough to detonate the whole. (footnote 1)

The book fills in the details behind LaRouche's analysis that Edward VII was the manuscript writer for the war, but that the "Three Kaiser Bund," comprised of Kaiser Wilhelm – "Willy," Czar Nicholas II of Russia – "Nicky," another nephew of Edward, and cousin to Wilhelm, and the Hapsburg Emperor of Austro-Hungary, all too willingly played their parts, along with the French. Their own folly allowed Edward to put them against each others throats.

She relates how Edward, Lord Palmerston, and the British imperial faction, methodically worked to create "understandings" with their old enemies France and Russia, and buffer zones (independent Belgium), to ensure that British interests would never be challenged by other powers or alliances.

Kaiser Wilhelm clearly perceives Edward's strategy of encircling Germany through the creating of the "Triple Entente" with France and Russia, but he sees no alternative to Germany breaking out of that containment through war, after his own attempts to ally Germany with Russia and/or France fail. Kaiser Wilhelm states, that the British want war, but we have to start it.

Later, just days before the outbreak of war, Wilhelm says "The world will be engulfed in the most terrible of wars, the ultimate aim of which is the ruin of Germany. England, France and Russia have conspired for our annihilation ... that is the naked truth of the situation which was slowly but surely created by Edward VII ... The encirclement of Germany is at last an accomplished fact. We have run our heads into the noose ... The dead Edward is stronger than the living I."

Was the war "inevitable"?

All heard the drums of war, and prepared for the war in varying degrees of effectiveness, but none prepared effectively enough to silence them. Yet, paradoxically, Mrs. Tuchman shows that the war was not inevitable, and especially the scale and length of the war, if certain leading actors, had acted otherwise. Here are some of the examples she highlights.

For example, the French Commander in Chief designate, General Michel, after correctly surmising the essential content of the German Schlieffen Plan of attack on the western part of France

through Belgium , proposes a defensive strategy to parry this. The response? – to fire him immediately, because his plan challenges the prevailing French military “tradition.”

Or, that war with France might have been avoided altogether, if Germany had granted autonomy to Alsace and Lorraine , the two French provinces which Germany annexed after the 1870-71 Franco-Prussian war.

Or, how, when the German ambassador to London was discussing with the British ambassador the possibility that German forces might invade neutral Belgium, in order to reach France, “‘If so,’ Lichnowsky said, voicing the eternal epitaph of man’s surrender to events, ‘that could not be altered now.’”

Or, how General Moltke, the younger, chief of staff of the German military forces, “could have changed the history of the twentieth century,” if he had accepted Kaiser Wilhelm’s desperate, last minute proposal. She dramatically describes how on Aug. 1, Wilhelm sent a messenger to intercept Moltke, then on his way to give the orders to begin the attack. Waving a copy of a telegram from the German ambassador to London, stating that Britain would stay out of the war, if Germany only declared war against Russia, and not France (which, in fact, turned out to be incorrect – footnote 2) the Kaiser asked Moltke to divert the bulk of the German forces towards east, one hour before the first German troops were to take over a railroad center in Luxembourg, .

“Your Majesty, it cannot be done. The deployment of millions cannot be improvised. If Your Majesty insists on leading the whole army to the East it will not be an army ready for battle but a disorganized mob of men with no arrangements for supply. Those arrangements took a whole year of intricate labor to complete.” And then Moltke states, as Mrs. Tuchman writes, “the inevitable phrase when military plans dictate policy – ‘and once settled, it cannot be altered.’”

“In fact it could have been altered,” she reports. After the war, the Chief of the Railway Division, General von Staab, wrote a book proving that the redeployment could have been accomplished, and Moltke, 6 months after the outbreak of war, admitted that he had made a mistake.

This is not to say that “only” a German-Russian war would have been acceptable, as a key British geopolitical strategy has always been to get those two rivals to bleed each other. But that the outbreak of war, and the scale of the war, were not “inevitable,” if leading political and military leaders had had the courage to intervene effectively.

In a recent memorandum, LaRouche explained that those who want war to further their political or economic agenda, create the impression that such a war is inevitable. He stressed that for the London-based financial oligarchy, sustained peace is more frightful than fanning the flames of war. In this case, their fear of an American System economic policy spreading from Germany to the rest of the continent, including Russia , and peaceful transcontinental economic cooperation, was the cause of the geopolitical machinations which, finally, led to the war. This was the “field” that courageous individuals, acting as singularities, would have had to transform by their actions. (Such economic questions is the only major cause Mrs. Tuchman does not sufficiently develop, but which LaRouche provides in his writings.)

The above examples, and others, dramatically described in “The Guns of August,” of how no one acted effectively to prevent the war from breaking out in the first place, and then escalating into a world war, with such tragic consequences for a whole century, made an impression on a future leader of a nation, John F. Kennedy, about the need to devise alternative strategies than those presented by military leaders who state that there is no alternative to a military invasion, and already completed warplans.

“In the month of August, 1914,” she wrote, “there was something looming, inescapable, universal that involved us all. Something in that awful gulf between perfect plans and fallible men that makes one tremble with a sense of ‘There but for the Grace of God go we.’”

“Her hope was that people reading her book might take warning, avoid these mistakes, and do a little better. It was this effort and these lessons which attracted presidents and prime ministers as well as millions of ordinary readers,” Robert K. Massie wrote in his introduction to a recent edition of the book.

The Guns of August, JFK and the Missiles of October

As mentioned above, JFK and leading members of his administration read “The Guns of August” just before the onset of the crisis provoked by the American discovery of Soviet missiles on Cuba . Especially those who had read the book became aware of the danger of heeding the drums of war as the conflict became ever more serious.

Robert Kennedy cited in his book “Thirteen Days: A Memoir of the Cuban Missile Crisis,” which we can also learn from, JFK’s discussion of the impact that the book had on him, in a discussion with Robert, presidential advisor Ted Sorensen and another aide, in the midst of the crisis:

“‘The great danger and risk in all of this,’ he said, ‘is a miscalculation – a mistake in judgment.’ A short time before, he had read Barbara Tuchman’s book The Guns of August, and he talked about the miscalculations of the Germans, the Russians, the Austrians, the French, and the British. They somehow seemed to tumble into war, he said, through stupidity, individual idiosyncrasies, misunderstandings, and personal complexes of inferiority and grandeur. We talked about the miscalculations of the Germans

in 1939 and the still unfulfilled commitments and guarantees that the British had given to Poland .”

Robert also writes about JFK’s discussion of the book at a later point during the Cuban missile crisis:

“As mentioned before, Barbara Tuchman’s *The Guns of August* had made a great impression on the President. ‘I am not going to follow a course which will allow anyone to write a comparable book about this time, *The Missiles of October*.’ he said to me that Saturday night, October 27. “If anybody is around to write after this, they’re going to understand we made every effort to find peace and every effort to give our adversary room to move. I’m not going to push the Russians an inch beyond what’s necessary.”

During the Cuban Missile Crisis, Soviet Ambassador Dobrynin asked U.S. Ambassador at Large Bowles for a meeting. The following is an excerpt from a secret memo to President Kennedy that Ambassador Bowles wrote about that meeting.(footnote 3) He reports that he discussed with Dobrynin that some U.S. Sovietologists thought that the Soviets wanted to deliberately provoke a crisis in Cuba, to divert attention from Berlin, and enable the Soviets to charge the US with aggression in the UN. He writes that he told Amb. Dobrynin that, if so, such thinking “was extremely dangerous.” If we did move into Cuba in response to some overt act or offensive build-up by the U.S.S.R., a global chain of events might be set in motion which could have catastrophic consequences. For instance, the Soviets might then be tempted to take what they would term “counter-action” in Berlin and perhaps Turkey ; and the U.S. , by that time in an extremely tense mood, would react with vigor. The U.S.S.R., in turn, would feel pressed by the Chinese and other extremists to counter our moves, and we would be on our way together down the long slippery slide.

“I asked Dobrynin if he had read *The Guns of August*. He said

“only a three-page summary.” I urged him to read at least the first few chapters in which he would see a pattern of politico-military action and counter-action that could be repeated in the next six months.

“In July 1914,” Bowles said to Dobrynin, “men of intelligence in Russia, Germany, Austria-Hungary, France and England, all quite conscious of the forces which were feeding the approaching holocaust, found themselves enmeshed in internal pressures, commitments and precedents which left them powerless to avoid the inevitable. It would be the greatest folly in history if we were to repeat this insane process in the nuclear age.

“Dobrynin asked me what, in the circumstances, I thought could be done in regard to Cuba . Stressing that I was speaking solely as an individual, I suggested three moves that the U.S.S.R. could sponsor to ease the situation.”

In fact, as the “The Guns of August” shows, the unfolding of the events that led to WWI were not “inevitable,” – if men and woman of good will had had the courage to intervene to prevent “the inevitable.” John F. and Robert Kennedy, and their faction, would succeed in presenting and implementing alternatives to a course demanded by a faction of their own military, which they were sure would lead directly to nuclear war. In a parallel to the determination behind solving the problem of bringing the damaged Apollo 13 spacecraft back to earth, “Failure is not an option,” the Kennedy’s were determined that nuclear war was not an option. After the crisis, J.F. Kennedy presented the book to British Prime Minister Macmillan, saying that the Western world had something to learn from the lessons of August 1914.

If we are to learn from “The Guns of August” when faced with a similar war party, this time, with occupants in the White House itself, now intent on war with Iran, even nuclear war, we must intervene effectively to silence the drums of war.

This time, in Germany , Chancellor candidate Helga Zepp-LaRouche and the current Büro national election campaign have shown the way, by making stopping a war against Iran one of the most important issues in the current election campaign, and creating the political climate for Chancellor Schröder to speak out.

This time, in the U.S. , Lyndon LaRouche and the LaRouche Youth Movement have shown the way by exposing the plans for war, and working to create a bi-partisan coalition to replace those, who would cast humanity into a new tragedy.

This time, will you learn from history, and help make their voices heard?

(A German translation of this article, appeared in Neue Solidarität on August 24, 2005)

Foto: President John F. Kennedy addresses the nation during the Cuban missile crisis, 1962

Footnotes:

1. That step, the immediate trigger to the war, would be the assassination of the heir to the Austro-Hungarian throne while in Serbia. The Austrians then declare war on Serbia, which brings Serbia's ally Russia , and Austria's ally Germany into the war.

2. The British, in fact, offered to not declare war on Germany , if Germany refrained from attacking France, and Russia .

3. Secret Memorandum From the Ambassador at Large (Bowles) to President Kennedy, 13 October 1962, available on the internet at:

www.mtholyoke.edu/acad/intrel/bowles.htm.

Ukraine: Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen på Radio 24/7 den 7. marts 2022

Spreaker på 24/7, Jens Jørgen Nielsen er med i de første 9 minutter.

“Putin er blevet trængt længere op i en krog, fordi Vesten og Danmark har grebet ham forkert an, det mener Jens Jørgen Nielsen, historiker (cand. mag) og tidligere korrespondent i Rusland.

http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/070322_reporterne_podcast.mp3

Værter: Cecilie Lange og Alexander Wils Lorenzen.”

Dokumentation om trusler fra den ukrainske højrefløj mod præsident Zelenskij

Den britiske Ruslandsekspert Richard Sakwa om Zelenskij: han tog ikke kampen op imod nynazisterne

Den 5. marts (EIRNS) – Professor Richard Sakwa,

Storbritanniens førende ruslandsekspert, blev i et interview med EIR den 25. februar spurgt om, hvorfor Volodymyr Zelenskij af mange blev fremstillet som en "fredskandidat" ved valget i 2019, hvor han ønskede at skabe fred med Donbas-republikkerne og med Rusland.

Professor Sakwa svarede: "Han præsenterede sig uden tvivl som fredskandidat, ligesom [Petro] Porosjenko i øvrigt også gjorde det ved valget i maj 2014. Han fremhævede sig selv som en oligark og en person med økonomiske interesser i Rusland, og folk troede på ham. Min dybe overbevisning indtil for nylig var, at både det russiske og det ukrainske folk virkelig og dybtfølt ønskede fred, fordi de i realiteten er ét folk – ikke én stat – men har mange forskellige bånd.

"Porosjenko forrådte straks dette fredsmandat, men Zelenskij forsøgte faktisk. Han blev valgt i april 2019 med over 70 % af stemmerne, en overvældende jordskredssejr, fordi han talte om og lovede fred, hvilket var meget godt. I de første år [af sin præsidentperiode] forsøgte han at gennemføre dét, især på mødet i Normandiet-formatet i december 2019, da han mødtes med Macron, Merkel og Putin i Paris. Det var et meget vigtigt møde, og det så faktisk ud til, at problemet i Donbas [med udbryderrepublikkerne] kunne løses. Så han gjorde en indsats.

"Men i samme øjeblik, som disse fire mødtes, samledes de militante på Maidan og truede Zelenskij, endog med et kup. Zelenskij fulgte op. Hans stabschef holdt nogle møder, men alt dette løb meget hurtigt ud i sandet, fordi Ukraines valgte leder i realiteten ikke turde trodse de militante. Dette var til dels en af årsagerne til den frustration, som Kremls ledelse har oplevet siden 2020 og 2021. Med oprustningen af denne styrke blev det endnu værre: Fredsbevægelsens fiasko, den manglende gennemførelse af Minsk-aftalerne og efterfølgende den stigende oprustning og (kamp)træning af Ukraine. Briterne stod naturligvis i spidsen for dette, med en storstilet kontrakt om modernisering af flåden, herunder modernisering af havnen ikke langt fra Odessa. Det virkede som

om tiden var ved at løbe ud, og at fred ikke længere var på dagsordenen. Og endnu værre, at et mere militant og mere aggressivt Ukraine var begyndt at dukke op.”

Blumenthal og Rubinstein afslører ‘Hvordan Zelenskij sluttede fred med nynazisterne’

Den 5. marts (EIRNS) – Alex Rubinstein og Max Blumenthal offentliggjorde i går en artikel på “The Gray Zone”, som er genoptrykt fra “Consortium News” under ovenstående titel. De beskriver det besøg, som den nyvalgte præsident Volodymyr Zelenskij i 2019 aflagde ved konfliktlinjerne i Donbas, for at forsøge at skabe fred i landet. Der blev han konfronteret med “de forhærdede veteraner fra paramilitære enheder fra det yderste højre, der fastholdt kampen mod separatisterne blot et par kilometer væk”, skriver de. “I en ansigt til ansigt konfrontation med militante fra den nynazistiske Azov-bataljon, der havde iværksat en kampagne for at sabotere fredsinitiativet kaldet ‘Nej til kapitulation’, mødte Zelenskij en mur af uforsonlighed.

“Da appellerne om at trække sig tilbage fra frontlinjerne blev afvist, nedsmeltede Zelenskij foran kameraet. ‘Jeg er præsident for dette land. Jeg er 41 år gammel. Jeg er ikke en taber. Jeg kom til jer og fortalte jer : Fjern våbnene,” bønfuldt Zelenskij krigerne. Da videoen af den voldsomme konfrontation spredte sig på de ukrainske sociale mediekkanaler, blev Zelenskij mål for en vrede modreaktion.

“Andrij Biletsky, den hovmodige fascistiske leder af Azov-bataljonen, der engang lovede at “lede verdens hvide racer i et sidste korstog ... mod de semitisk-ledede Untermenschen”, svor at bringe tusindvis af krigere til [Donbas-byen] Zolote, hvis Zelenskij pressede yderligere på.”

Artiklen i Gray Zone påpeger på fremtrædende vis i overskriften og i indledningen , at “vestlige medier anvender Volodymyr Zelenskij's jødiske afstamning til at tilbagevise

beskyldninger om nazistisk indflydelse i Ukraine...” Forfatterne beskriver detaljeret de nazistiske styrkers rolle og Zelenskij's kapitulation over tid.

Interview med Dmytro Yarosh i 2019: Zelenskij vil blive hængt

Den 6. marts (EIRNS) –Yves Smith fra “Naked Capitalism” afdækkede den 5. marts et interview fra det ukrainske internet-nyhedssite “Obozrevatel” med Dmytro Anatoliovych Yarosh, en af medstifterne af Højre Sektor, som dengang var øverstbefalende for den nazistiske Ukrainske frivillige Hær. Interviewet var fra den 27. maj 2019, en uge efter Zelenskij's indsættelse som præsident. Interviewet er offentliggjort på “Moon of Alabamas” hjemmeside. Yarosh truer åbent med at få Zelenskij dræbt, hvis han gennemfører den mindste del af Minsk-aftalerne.

Nogle citater: {{Yarosh:}} ... Gennemførelsen af Minsk-aftalerne er vores stats død. De er ikke en dråbe blod værd, fra de fyre og piger, mænd og kvinder, der er døde i denne krig. Ikke én dråbe...

{{Q:}} Venter du på hvad den nyvalgte præsident vil sige?

{{Yarosh:}} Ikke kun. Lad os kæmpe og gøre os klar. Vi venter på, hvad han vil sige, og vigtigst af alt, hvordan han vil handle. “På deres frugter skal I kende dem”, siger Skriften. “Frugter” vil vi se et eller andet sted i efteråret. Zelenskij er en uerfaren politiker... Zelenskij er meget farlig for os ukrainere. Jeg kan mærke det. Hans udtalelser om fred for enhver pris er farlige for os. Volodymyr kender simpelthen ikke prisen for denne verden... Han skal bare forstå én sandhed: Ukrainerne kan ikke ydmyges. Ukrainerne har efter 700 års kolonialt slaveri måske endnu ikke helt lært at opbygge en stat. Men vi har lært meget nyttigt at lave en opstand og skyde alle de “ørne”, der forsøger at snylte på ukrainernes sved og blod. Zelenskij sagde i sin åbningstale, at han var klar til at miste vælgertilslutning, popularitet, position...

Nej, han ville miste sit liv. Han vil blive hængt i et træ på Khreschatyk – hvis han forråder Ukraine og de mennesker, der døde i revolutionen og krigen. (Klide)

Udvalgt billede: Alexander Podvalny, Pexels

LaRouche-Organisationens pamflet: “Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød”

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – LaRouche-Organisationen har i dag udgivet en 64-siders pamflet med titlen: “Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød”. Der er en ironi i titlen, som er væsentlig for alle borgere af alle nationer, at forstå, for at blive det som Friedrich Schiller kaldte en “patriot for sin nation og en verdensborger”.

Der er også en krig, der føres mod alle nationer. Beviserne er ikke skjulte – de bliver bogstaveligt talt proppet i ansigtet på dig hver dag, hver time, i form af økonomisk forfald og hyperinflation, drevet af kravet om at menneskeheden begår folkedrab mod sig selv, ved at lukke for fossile brændstoffer, lukke for atomkraftværker, nægte moderne teknologi til de allerede forarmede og sultende tidligere kolonilande – alt

sammen for at "redde planeten" fra kulstof.

Uanset den let påviste videnskabelige kendsgerning, at kulstof stort set ikke har noget med klimaet at gøre, er den grønne New Deal den nye religion for de kongelige og milliardærernes bankfolk og spekulanter, der hvert år samles i Davos World Economic Forum, for at fejre deres djævelske magt til at påtvinge verdens befolkning malthusiansk folkedrab gennem kontrol med kreditgivningen. Mark Carney, den tidligere chef for både Bank of Canada og Bank of England, og en økonomisk lejemorder for prins Charles og de kongelige, beskrev stolt deres plan for folkedrab i en artikel i Guardian den 13. november 2021: "I april [2021] lancerede vi Glasgow Financial Alliance for Net Zero (GFANZ), som nu dækker hele finansverdenen: banker, forsikringselskaber, pensionsfonde, eksportkreditagenturer og kapitalforvaltere.

Den omfatter mere end 450 førende finansielle institutioner fra 45 lande. Medlemmerne har forpligtet sig til at forvalte deres aktiver, som i alt udgør mere end 130 mia. dollars, i overensstemmelse med målet om at opnå 1,5 C (grader Celsius).... Nye lån og investeringer fra GFANZ-medlemmer vil ikke kun finansiere grønne projekter som f.eks. vedvarende energi, men vil også søge derhen, hvor udledningerne er – i sektorer som bilindustrien, stålindustrien og cementindustrien – og støtte de virksomheder, der har planer om at nedbringe kulstofudledningerne, mens de trækker kapital tilbage fra de virksomheder, der ikke handler hurtigt nok." [understregning tilføjet]

Denne plan om at ødelægge udviklingen internationalt blev afvist af bl.a. Rusland, Kina og Indien, der ved, at deres, såvel som alle udviklingslandenes økonomiske fremskridt, afhænger af fossile brændstoffer (og mere avancerede energiformer, såsom atomar fission og i sidste ende fusion). Dette var dråben, der fik Charles og herrerne i City of London til at slå til: "Af med deres hoveder!"

Det er tydeligvis det, som Lyndon H. LaRouche har advaret om i de sidste halvtreds år. Det finansielle oligarki styrer verdensøkonomien og regeringerne i den vestlige verden. Beslutningerne om krig og fred træffes af bankeliten, mens det militærindustrielle kompleks kun er en del af denne imperiale struktur.

Det er grunden til, at briterne og USA så hensynsløst drev NATO's militære styrker op til Ruslands grænse, mens en lignende proces finder sted i Stillehavet mod Kina. De ville foretrække, at der ikke var nogen verdenskrig, som der ikke ville være nogen vinder af, og som meget sandsynligt kunne føre til menneskelig udslettelse (men hellere krig end bankerot!). Den økonomiske krigsførelse er ikke desto mindre krig, det som de besynderligt nok beskriver som "den finansielle nukleare løsningsmulighed" eller "alle sanktioners moder". Helt åbenlyst har Det Hvide Hus og andre europæiske ledere erklæret deres hensigt om at ødelægge den russiske økonomi, mens de planlægger det samme for Kina...

EIR spørger forsvarsministre fra Danmark, Storbritannien og Sverige om en ny sikkerheds- og økonomisk arkitektur på TV2 live

København, 4. marts (EIRNS) – {EIR} stillede et spørgsmål om Schiller Instituttets forslag til en ny sikkerheds- og

udviklings arkitektur på et pressemøde i dag med forsvarsministrene fra Danmark, Storbritannien og Sverige, om bord på den danske fregat Niels Juel, ved lanceringen af den militære øvelse Joint Expeditionary Force (JEF) i Østersøen. Storbritannien har ledelsen af JEF, og denne øvelse med udgangspunkt i Danmark omfatter også Sverige og de tre baltiske lande, Estland, Letland og Litauen.

Den danske forsvarsminister Morten Bødskov besvarede {EIR}'s spørgsmål, i selskab med den britiske forsvarsminister Ben Wallace og den svenske forsvarsminister Peter Hultqvist.

Pressekonferencen blev transmitteret direkte og er arkiveret på dansk TV2. Der var filmhold og reportere fra andre danske medier, Sverige, Storbritannien (BBC), Agence France-Presse (AFP) og muligvis også andre lande, hvor det muligvis er blevet transmitteret.

Her er endnu en video, som også inkluderer TV2's spørgsmål, om Danmark og Joint Expeditionary Force (JEF) optrapper krisen med deres militære øvelser i Østersøen.

Hele pressekonferencen kan stadigvæk ses på TV2News den 4. marts 2022: Find "Nordeuropæiske forsvarsministre briefer om samarbejde" her.

"EIR: Michelle Rasmussen fra {Executive Intelligence Review} i USA. I betragtning af alvoren af krigen i Ukraine og faren for optrapning, ligefrem indtil atomkrig, har formanden for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche opfordret til en international konference om en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, der skal tage hensyn til alle landes fælles interesser. Har De en kommentarer til dette – nogen af ministrene?"

"Den danske forsvarsminister Morten Bødskov: Der er kun én kommentar, nemlig at det JEF-samarbejde, som vi har indgået her, er vejen frem. Vi står sammen her i dag, for at bekræfte vores værdier, vores samarbejde, og det er vejen frem for den region, som vi befinder os i nu, og jeg er glad for, at vores britiske kollega og min svenske kollega er til stede her i

dag.”

Under den korte pressekonference om morgenen, rejste BBC spørgsmålet om atomkrig, da der blev spurgt, om Rusland i lyset af det russiske angreb på et ukrainsk atomkraftværk, ville være indstillet på at bruge atomvåben. Den britiske forsvarsminister Ben Wallace, nedtonede faren ved den nuværende situation med atomkraftværket. Han advarede Rusland mod at ramme atomkraftværker ved et uheld eller med vilje, og erklærede, at Putins tankegang synes at være, at der ikke er nogen grænser. Putin bør mindes om, at NATO er en konventionel og nuklear alliance.

Under eftermiddagens pressekonference var {EIR} den anden journalist i rækken, der stillede et spørgsmål, forud for en national dansk TV2-journalist, der sendte direkte, og som stillede fire spørgsmål om, hvorvidt denne Joint Expeditionary Force-øvelse risikerer at eskalere den nuværende krise. Svaret fra den danske minister var bl.a., at vi er nødt til at trække en streg i sandet over for Putin og sikre friheden i Østersøområdet. {EIR} vil udsende endnu en video med denne udveksling på dansk, efterfulgt af {EIR}s spørgsmål og svar.

English:

COPENHAGEN, March 4 (ERINS) – EIR asked the question at a press conference with the ministers of defense from Denmark, Great Britain and Sweden, aboard the Danish frigate Niels Juel, on the occasion of the start of the Joint Expeditionary Force (JEF) military exercise in the Baltic Sea. The JEF is led by Great Britain, and this exercise, with the starting point in Denmark, also includes Sweden, and the three Baltic countries.

Danish Defense Minister Morten Bødskov answered EIR's question, alongside British Defense Minister Ben Wallace and Swedish Defense Minister Peter Hultqvist.

The press conference was broadcast live and is archived on Danish TV2, and there were film crews and reporters from other Danish media, Sweden, Great Britain (BBC), Agence France Press, and maybe other countries, so it might also have been covered live in other countries.

“EIR: Michelle Rasmussen from Executive Intelligence Review in the United States. Given the seriousness of war in Ukraine and the danger of escalation, even up to nuclear war, the president of the Schiller Institute Helga Zepp-LaRouche has called for an international conference for a new security and economic architecture to address the interests of all countries. Do you have any comments to that – any of the ministers?”

Danish Defense Minister Morten Bødskov: There is only one comment, that the JEF (Joint Expeditionary Force) cooperation that we have made here is the way forward. We stand together here, today, to confirm our values, our cooperation, and that’s the way forward for the region that we are in now, and I’m glad that our British colleague and my Swedish colleague are here today.”

During the morning short press conference, the BBC reporter brought the nuclear war question up when he asked if, in light of the Russian attack on a Ukrainian nuclear plant, Russia would be in the mindset to use nuclear weapons. British Defense Minister Ben Wallace played down the danger of the current nuclear plant situation, warned Russia against hitting nuclear plants by accident or intention, said that Putin’s mindset seemed to be that there are no limits, and Putin should be reminded that NATO is a conventional and nuclear alliance.

During the afternoon press conference EIR was the second journalist to ask a question, preceded by a national Danish TV2 journalist, broadcasting live, who asked four questions about if this Joint Expeditionary Force exercise can escalate the current crisis. The answer from the Danish minister included that we have to draw a line in the sand for Putin, and ensure freedom in the Baltic region. EIR will release another video with this exchange in Danish and followed by the EIR question and answer.

FN-ekspert udtaler, at alle “farverevolutioner” er i strid med folkeretten

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – I et interview på CGTN. udtaler Alfred de Zayas, FN’s første uafhængige ekspert i fremme af en demokratisk og retfærdig international orden, at “farverevolutioner” krænker FN-pagten. “De er alle ulovlige”, siger de Zayas. “De er alle i strid med FN’s charter, og de er i strid med international retspraksis. Der er et meget gammelt og solidt princip i folkeretten, som forbyder indblanding i staters indre anliggender. Og det er noget, der er sket igen og igen. Mit land finansierer gennem National Endowment for Democracy en lang række ikke-statslige organisationer (NGO’er), som i realiteten er der for at destabilisere lande. De spillede en væsentlig rolle, hvis ikke en afgørende rolle, i destabiliseringen af Ukraine tilbage i 2014. Jeg mener, hvis man vil have et regimeskifte, så afhold et valg. Afhold et demokratisk valg. Og det var det, som mit folk misbrugte den 22. februar 2014. Og det stakkels ukrainske folk betaler nu for denne forfatningsstridige afsættelse af en demokratisk valgt regering.

“Men som amerikaner må jeg indrømme, at jeg føler mig indirekte ansvarlig for det, som min regering gør. Og jeg har enorm sympati, enorm medfølelse med det ukrainske folk, som er blevet brugt i dette geopolitiske spil. Og den imperialistiske arrogance, som NATO, især Jens Stoltenberg, har udvist. Det er faktisk en krænkelse af menneskerettighederne. Der er tale om en imperial narcissisme. Og tilsyneladende er alle europæiske lande, som angiveligt er engageret i menneskerettigheder, medskyldige i det.”

POLITISK ORIENTERING den 3. marts 2022: Militär støtte til Ukraine og økonomisk krig imod Rusland kan ende med atomkrig

Med formand Tom Gillesberg kl. 13

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-3.2.22.mp3>

Resumé:

Folk er i chok over Ruslands invasion af Ukraine. Hvordan kunne det ske? Der var ellers mange advarsler over lang, lang tid, som man overhørte. Vil man overse alle tegnene på, at konflikten mellem Vesten og Rusland kan eskalere til atomkrig? Det er ikke nok at håbe på, at det ikke sker. "Hope is not a strategy". Man stopper ikke krigen i Ukraine gennem at sende våben til at bekæmpe Rusland. Fanatikere i Vesten håber, at Ukraine vil blive det nye Afghanistan for Rusland, men hvordan gik det så efterfølgende for Afghanistan? 27 millioner afghanere sulter nu og mange dør pga. af mangel på alt, mens USA og Vesten har indefrosset Afghanistans penge. Er afghanske liv mindre værd end europæiske?

Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man holder med Ukraine

eller Rusland, men om, hvordan vi får stoppet udviklingen mod global krig. Hvis ikke total økonomisk og kulturel krigsførelse imod Rusland, en chok og skræk-politik, vil få Rusland til at overgive sig til Vestens overherredømme, hvad så? Udryddelse med atomvåben? Hvis ikke Kina går med i blokaden af Rusland, skal vi så også i fuld økonomisk krig med Kina? Det vestlige finanssystem er allerede på vej mod en total nedsmeltning. Nulrente-politikken og ubegrænset likviditet til finansmarkederne er snart forbi. Så står verden med et uoverstigeligt gældsbjerg, der kolliderer. Vil udelukkelse af Rusland fra SWIFT-systemet blive et nyt Lehmann Brothers? Sanktionerne vil ramme Europa lige så hårdt som Rusland, og økonomien er i forvejen presset af de høje gas- og energipriser og forsyningskrisen.

Hvad er den egentlige vestligt iscenesatte årsag til krisen mellem Rusland og Ukraine, som er censureret ud af den vestlige fortælling om krisen? Først var der udvidelsen af Nato i flere omgange imod alle løfter. Så kom den farvede revolution i Ukraine og husk på, at det var et vestligt organiseret statskup, der udløste Krims tilslutning til Rusland og krisen i Østukraine. Hvad har man i Vesten gjort for de civile i Østukraine eller for at sikre gennemførelsen af Minsk-aftalen?

Det drejer sig ikke om Ukraine men om den internationale verdensorden. Rusland og Kina annoncerede den 4. februar 2022, at man ikke længere vil acceptere amerikanske og vestlige diktater. Kina ved, at hvis Vesten kan knække Rusland, så er de den næste på listen. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og Ruslands energipolitik er et alternativ for Afrika, Sydamerika og Asien. Vil USA starte atomkrig for at stoppe det eller vil Vesten i stedet finde ud af at begrave geopolitikken og samarbejde om økonomisk udvikling?

Skriv under på Schiller Instituttets appel for en indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer. Bryd

censuren og skab diskussion og dialog om, hvad der egentlig foregår, og hvordan vi finder en løsning gennem dialog og samarbejde. Freden kan ikke sikres gennem konfrontation og krig! Når først vi overraskes af atomkrig er det for sent.

City of London og Wall Street har erklæret krig mod Rusland og Kina

Den 2. marts (EIRNS) – Den ildkamp, der er udbrudt på Ruslands vestlige flanke, kan indtil videre være begrænset til blot to nationer, Ukraine og Rusland – med den overhængende fare for eskalering til en termonuklear konfrontation mellem supermagterne. Men City of London og Wall Street har allerede indledt en økonomisk og finansiel {verdenskrig} for at udslette både Rusland og Kina. Den franske finansminister, Bruno Le Maire, er muligvis blevet tvunget til offentligt at trække sin indiskrete meddelelse fra den 28. februar med hensigten om at anvende “det finansielle atomvåben” mod Rusland tilbage, men det internationale finansielle etablissement har fortsat en politik, der er uændret: ” At føre en altomfattende finansiel og økonomisk krig mod Rusland”. Denne politik blev bekendtgjort over for pressen af to spydige, unavngivne embedsmænd fra den amerikanske regering den 25. januar. Den blev gentaget i en anden baggrundsbriefing i Det Hvide Hus den 28. februar. Og det er fortsat det konstante trommeslag fra de britiske finansmedier og deres amerikanske repræsentanter i dag.

Præsident Biden blev også instrueret til at bruge de første femten minutter af sin ”Tale om Nationens Tilstand” den 1.

marts, på en "jeg-er-en-hård-negl"-aggressiv dundertale mod Rusland, hvor han ikke en eneste gang berørte de meget reelle og helt legitime sikkerhedsmæssige bekymringer, som dette land gentagne gange har udtrykt, over for NATO's indtrængen helt op til dets grænser.

Dette er ikke en krise, der er udløst af nationer, men af det overnationale finansoligarki, der styrer det bankerotte transatlantiske finanssystem. I lyset af deres egen truende fallit – er der virkelig nogen der tror, at 2 billioner dollars i finansiel spekulation nogensinde kan betales tilbage? – er det finansielle etablissemnts politik at "omdirigere billioner" væk bag en global grøn nulstilling. Dette er en malthusiansk affolkningspolitik, der skal gennemføres ved at fremtvinge et nedadgående skift til økonomiske aktiviteter med lav energitæthed og ved at indstille industriel aktivitet i hele verden. Med denne politik, der gennemtvinges i den transatlantiske sektor som de kontrollerer, kan City of London og Wall Street-etablisementet tydeligvis ikke tillade, at Kina og Rusland udvikler sig og trives og dermed tjener som et eksempel for resten af verden. Derfor er der altomfattende krig – militært, økonomisk og psykologisk – rettet mod Rusland og Kina, og som opsluger verden i dag.

Da prins Charles på COP 26-mødet sidste år erklærede, at for at gennemføre sin politik for grøn omstilling "må vi sætte os selv i et krigslignende beredskab", og "vi har brug for en omfattende militaristisk kampagne", havde han helt sikkert det i tankerne, som nu er blevet iværksat mod Rusland.

Folk i alle nationer er begyndt at indse, at de er nødt til at modsætte sig denne politik for grøn afindustrialisering og krig, hvis de skal overleve. Så meget desto mere, eftersom der findes et alternativ til den selvmorderiske politiske kurs, der er blevet vedtaget i Vesten. Højtstående repræsentanter fra den kinesiske regering fortsætter med at række hånden ud til USA og Europa, samt til nationer i udviklingssektoren, og

inviterer dem til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativets globale infrastrukturpolitik. Præsident Xi Jinping foreslog det oprindeligt til den daværende præsident Obama, som afviste tilbuddet uden videre. Det samme var tilfældet med præsident Trump. Så sent som den 28. februar gentog den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, at Kina er åben overfor at USA deltager i Bælte- og Vej-Initiativet.

Det er akkurat denne økonomisk politiske retning, der er påkrævet som grundlag for den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Schiller Instituttet har opfordret til. Vær venlig at underskrive og cirkulere Schiller Instituttets opfordring: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer –

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/02/en-ny-arkitektur-for-sikkerhed-og-udvikling-for-alle-nationer/> –

og mobiliser for at få denne politik diskuteret og debatteret internationalt. Ligesom {De føderale Dokumenter} var nødvendige for at uddybe USA's forfatningsmæssige form for selvstyre, er der i dag et behov for en dybtgående dialog for at etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur til at muliggøre selvstyre for alle nationer i verdenssamfundet – og forbande City of London og Wall Street!

Udvalgt billede: Pexels CC0

NATO kan stadig gå i krig i Ukraine i henhold til artikel 4

Den 1. marts 2021 (EIRNS) – Forhenværende FN-våbeninspektør Scott Ritter argumenterer i en kommentar på Consortium News den 27. februar, at mens NATO gør meget ud af sin artikel 5 om kollektivt forsvar, og det faktum at den ikke gælder for Ukraine, fordi Ukraine ikke er medlem af alliancen, er artikel 4 en anden sag. Artikel 4 giver mulighed for konsultationer mellem NATO-medlemmer, og der var faktisk drøftelser i sidste uge i henhold til artikel 4. Ritter bemærker, at NATO-medlemmerne Estland, Letland, Litauen og Polen udløste artikel 4-konsultationerne efter den russiske indtrængen i Ukraine. Efterfølgende udsendte Stoltenberg en erklæring, hvori han fastslog, at NATO var forpligtet til at beskytte og forsvare alle sine allierede, herunder Ukraine.

Ritter gør opmærksom på tre ting i denne erklæring. “For det første positionerede NATO sig ved at påberåbe sig artikel 4 til en potentiel offensiv militær aktion; NATO’s tidligere militære interventioner mod Serbien i 1999, Afghanistan i 2001, Irak i 2004 og Libyen i 2011 blev alle foretaget i henhold til artikel 4 i NATO’s charter. Set i dette lys er præmissen om, at NATO udelukkende er en forsvarsorganisation, der er forpligtet til løftet om kollektivt selvforsvar, grundløs.

“For det andet, mens artikel 5 (kollektivt forsvar) kun omfatter beskyttelse af egentlige NATO-medlemmer, hvilket Ukraine ikke er, giver artikel 4 mulighed for at udvide NATO-beskyttelsen til de ikke-NATO-medlemmer, som alliancen betragter som allierede, en kategori, som Stoltenberg klart placerede Ukraine i.

“Endelig kom Stoltenbergs udpegelse af Ukraine som NATO-allieret samtidig med, at han annoncerede aktivering og udsendelse af NATO’s 40.000 mand store reaktionsstyrke, hvoraf nogle af dem ville blive udsendt til NATO’s østlige flanke, der støder op til Ukraine. Aktiveringen af reaktionsstyrken er uden fortilfælde i NATO’s historie, hvilket fremhæver den alvor, som en nation som Rusland kan tillægge handlingen....

Siden da har mange NATO-lande (og også nogle ikke-NATO-medlemmer) lovet at levere våben til Ukraine. Den eneste måde, hvorpå de kan leveres, er over land fra Polen og Rumænien. Det er her, faren opstår. “Det siger sig selv, at ethvert køretøj, der transporterer dødbringende militærudstyr ind i en krigszone, er et legitimt mål i henhold til folkeretten; dette ville gælde fuldt ud for enhver NATO-tilknyttet forsendelse eller levering, der foretages af et NATO-medlem på eget initiativ”, skriver Ritter. Hvad sker der så? Opretter NATO så en stødpudezone i Ukraine i henhold til artikel 4? En flyveforbudszone?

“Præsident Putin har ofte klaget over, at Vesten ikke lytter til ham, når han taler om emner, som Rusland anser for at være af afgørende betydning for landets nationale sikkerhed,” konstaterer Ritter. “Vesten lytter nu. Spørgsmålet er, om det er i stand til at forstå situationens alvor? Indtil videre synes svaret at være nej.”

Helga Zepp-LaRouche: Løgne og

sandheder om Ukraine

Skriv gerne under og del:

Link: Underskriftindsamling: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer

Mandag den 28. februar 2022 – Jeg taler til jer, fordi jeg ønsker at overbringe jer et ekstremt vigtigt budskab. Som I ved, har russiske tropper, de seneste par dage været i Ukraine i en militær operation. Som en reaktion har Vesten indført meget, meget hårde sanktioner mod Rusland, som vil få umådelig store konsekvenser, ikke kun for Rusland, men også for hele verden. Præsident Putin har sat de russiske atomvåben i alarmberedskab. Enhver yderligere optrapning af denne situation indebærer en risiko for, at tingene kommer helt ud af kontrol og i værste fald fører til en atomudveksling og tredje verdenskrig, og hvis det sker, er der chancer for, at ingen vil overleve. Det kunne betyde menneskehedens udslettelse.

For at forstå, hvordan vi er nået til dette punkt, må man se på den nyere historie – i hvert fald de sidste 30 år – for vi er gået som søvngængere fra et punkt, som var utroligt håbefuldt, til en forværring af situationen – trin for trin, trin for trin – og de fleste mennesker var aldeles ubekymrede for, hvad der skete.

Man skal erindre, at i 1989, da Berlinmuren faldt, var mange af de unge mennesker ikke engang født dengang, og har ikke en egentlig fornemmelse af, hvad denne periode indebar: Det var et øjeblik med et utroligt historisk potentiale, fordi man kunne have opbygget en fredsorden, fordi fjenden var væk, eller var ved at forsvinde; Sovjetunionen udgjorde ikke længere en trussel, fordi Gorbatsjov havde accepteret en demokratisering af de østeuropæiske lande, og det var det, vi

kaldte "menneskehedens stjernestund", et af de sjældne øjeblikke, hvor man kan udforme historien til det bedre.

Dengang udgjorde Sovjetunionen ikke nogen trussel, og derfor var det helt forståeligt, at [USA's udenrigsminister] James Baker III den 9. februar 1990 i en diskussion med Gorbatsjov lovede: "NATO vil ikke udvide sig en tomme mod øst". Nu siger [NATO's generalsekretær] Stoltenberg i dag, at der aldrig blev udstedt et sådant løfte, men det er ikke sandt. Jack Matlock, som var USA's ambassadør i Moskva på det tidspunkt, har mange, mange gange erklæret, at der faktisk blev afgivet et sådant løfte.

Der findes en video med den tidligere tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, hvor han bekræfter dette, og for blot et par dage siden gennemførte den daværende franske udenrigsminister Roland Dumas et interview, hvor han absolut bekræftede dette, og sagde: "Ja, vi lovede dette". Der er også dukket et nyt dokument op, som befinder sig i de britiske arkiver.

Så der er overvældende beviser for, at der blev afgivet et sådant løfte. Når Putin nu siger, at han føler sig forrådt, er der derfor konkrete beviser, for Putin kom også til Tyskland i 2001, hvor han talte til den tyske Forbundsdag på tysk, og han var fuld af forslag og forhåbninger om at opbygge et fælles europæisk hus, at samarbejde. Han talte om det tyske folk, om kulturens folk, om Lessing og Goethe.

Der var potentiale til ligefrem at omgøre situationen i 1990'erne, med Jeltsin og chokterapien. For på det tidspunkt var der desværre sket det, at visse kredse i Storbritannien og USA besluttede at opbygge en unipolær verden. I stedet for at opbygge en fredsorden sagde de: "Okay, nu er der mulighed for at opbygge et imperium efter det Britiske Imperiums forbillede, baseret på det særlige forhold mellem Storbritannien og USA: Det blev benævnt PNAC, Project for a New American Century. Langsomt, trin for trin, begyndte de at

foretage regimeskifte af alle, der ikke var enige i dette, at gennemføre en farverevolution, at gennemføre humanitære interventionistiske krige, som resulterede i Afghanistan, Irak, som var baseret på løgne; den utrolige løgn over for FN's Sikkerhedsråd om Libyen; forsøget på at vælte Assad [i Syrien]; krige, som har ført til, at {millioner af mennesker} er døde, at millioner af mennesker er blevet flygtninge og har fået et ødelagt liv.

Så dette var et område, hvor Ukraine fra starten udgjorde en stor del af regnestykket. Der var i alt fem bølger af NATO-udvidelser, og i 2008 blev det på topmødet i Bukarest lovet, at Ukraine og Georgien ville blive en del af NATO, hvilket set fra Ruslands opfattelse, bestemt ikke er acceptabelt. I stedet for at NATO ikke bevægede sig "en tomme mod øst", flyttede det sig 1.000 km mod øst! De sidder nu i de baltiske lande, på grænsen til Rusland, men Ukraine ville medføre, at offensive våbensystemer ville være i stand til, at nå Moskva på mindre end 5 minutter, og reelt gøre Rusland forsvarsløst. Man må forstå, at det er Ruslands vitale sikkerhedsmæssige interesse, som, hvis NATO ville inkludere Ukraine, ville krænke denne interesse, og derfor er al denne diskussion om, at ukrainerne har ret til at vælge deres egen alliance, reelt ikke troværdig! Eftersom det også er et princip i alle officielle dokumenter, at man ikke kan garantere et lands sikkerhed på bekostning af et andet lands sikkerhed, hvilket i dette tilfælde ville være Rusland.

Så det der skete var, at da EU forsøgte at inkludere Ukraine i EU's associeringsaftale i slutningen af 2013, erkendte den daværende præsident Janukovitj, at det var uacceptabelt, fordi det praktisk talt ville have åbnet Sortehavet og NATO for de ukrainske havne, så han trak sig ud af aftalen. Straks fulgte demonstrationerne på Maidan; og det siges altid, at det blot var demokratiske individer – selvfølgelig var der demokratiske mennesker, som ønskede at være en del af Europa og en del af Vesten. Men lige fra begyndelsen var der elementer, som

efterretningstjenesterne havde holdt skjult siden Anden Verdenskrig, Stepan Banderas netværk, som var den person, der havde samarbejdet med nazisterne under Anden Verdenskrig. Stepan Bandera blev faktisk agent for MI6; hans netværk havde kontorer i München, de var en del af den anti-bolsjevistiske blok af nationer, de blev holdt skjult af efterretningstjenesterne, MI6, CIA, BND, med henblik på en eventuel konfrontation med Sovjetunionen. Disse netværk blev mobiliseret på Maidan, som en del af en operation for regimeskifte, en farverevolution, og så til sidst kuppet, som USA – ifølge Victoria Nuland – havde brugt 5 milliarder dollars på at opbygge ngo'er og grundlæggende forsøge at manipulere befolkningen til at tro, at hvis de blev medlem af EU, ville de fra den ene dag til den anden, blive rige i lighed med Tyskland, hvilket naturligvis aldrig var planen.

Derfor indtraf kuppet naturligvis, og med kuppet i februar 2014 kom der netværk til magten, som var ekstremt undertrykkende over for det russiske sprog og den russiske befolkning, det var derfor, at befolkningen på Krim stemte for at blive en del af Rusland. Det var ikke Putin, der annekterede Krim, det var en foranstaltning til selvforsvar for den russisktalende befolkning på Krim, for at få mulighed for at stemme ved en folkeafstemning. Befolkningen i Østukraine besluttede at udråbe sig til uafhængige republikker af samme grund.

Minsk-aftalen skulle have indeholdt en forhandlingsmodel, der kunne give disse uafhængige republikker mere autonomi i Ukraine, men den ukrainske regering har {aldrig} gennemført dette – både Tyskland og Frankrig, som skulle være en del af Normandiet-drøftelserne, herunder Tyskland, Frankrig, Ukraine og Rusland, lagde aldrig pres på den ukrainske regering, så det førte ingen steder hen. I mellemtiden var der flere og flere manøvrer omkring Rusland, så dette eskalerede til det punkt, hvor der i november var manøvrer, hvor der ligefrem befandt sig flyvende fartøjer, som testede og indøvede et

atomangreb på Rusland i en afstand på 22 km. fra Ruslands grænse.

Det var denne følelse af øget omringning, som er årsagen til, at Putin den 17. december sidste år erklærede, at han ønskede sikkerhedsgarantier for Rusland fra USA og NATO om, at de juridisk forpligtende, ville garantere Ruslands sikkerhed, hvilket ville omfatte:

NATO må ikke ekspandere yderligere mod øst.

Ukraine må aldrig blive medlem af NATO, af de grunde tidligere nævnt.

Der må ikke placeres offensive våben ved Ruslands grænse.

Men han fik ikke nogen respons. Han fik et svar fra USA og NATO, som grundlæggende reagerede på sekundære spørgsmål, f.eks. en vis aftale om at genoptage våbenforhandlingerne, men han fik ikke svar på de centrale krav. Jeg tror, at det eksempelvis er årsagen til, at Rusland og Kina nu har indgået en meget tæt strategisk alliance, hvilket skete den 4. februar, og Putin forsøgte at afprøve, om der var villighed fra europæiske nationer, som Tyskland – hvis kansler, Scholz, tog til Moskva, og den franske præsident Macron, som tog til Moskva – men han kom til den konklusion, at der ikke var nogen beredvillighed til at stå op imod NATO's og USA's fortsatte bestræbelser på at fortsætte Ruslands omringning.

Nu kan man indvende, at krig er meget slemt, og naturligvis er det det mest forfærdelige, der kan ske. Men man må forstå, at hvis man sætter Ruslands centrale sikkerhedsinteresser i fare, ja, så er det, hvad man risikerer at få! Man er nødt til at forstå Ruslands historie: For der har allerede to gange tidligere været en invasion af Rusland. Den ene var med Napoleon, som, hvis man husker det, eller hvis man kender historien, havde en enormt stor hær og gik ind i det meget vidtrækkende område i Rusland. Der var en plan om at besejre Napoleon ved at lokke ham ind i de fjerne regioner, ved at få ham til at trække en lang operationel linje, ved at udnytte

det faktum, at Napoleon ødelagde alt på vej ind, for i bund og grund at gøre det umuligt for ham at få flere forsyninger af fødevarer og andre materialer. De tillod endda, at Moskva blev brændt ned for at sikre, at der ikke var noget, som Napoleon kunne anvende for at overleve vinteren, så han måtte træffe beslutningen om at trække sig tilbage, i vinteren, med sneen. Da Napoleons tropper endelig kom tilbage til Ruslands grænser, var der kun nogle få mennesker fra en tidligere gigantisk hær. Det var en traumatisk oplevelse, allerede dér.

Der var selvfølgelig også Hitler, som ligeledes invaderede Rusland, og for russerne er det en oplevelse, som er dybt indgroet i deres DNA, kan man sige, for de mistede 27 millioner mennesker! For dem er det at forsvare Rusland det vigtigste – det er et spørgsmål om liv og død.

Så hvad der nu skete var, at da alt dette eskalerede, udtalte Rusland: Vi trækker absolut en rød streg; da disse røde streger ikke blev respekteret, var dette så en handling, som skulle gøre det meget klart. Putin sagde, at han ville iværksætte en "militær-teknisk reaktion", og jeg tror ikke, at Rusland har til hensigt at besætte Ukraine. Jeg tror de ønsker en vis neutralisering, de ønsker en afnazificering. Ærlig talt, med den nuværende kombination – Zelinskij blev ganske vist demokratisk valgt, men Azov-brigaden er der stadig som en del af forsvarsstyrkerne, og der er stadig medlemmer af parlamentet, en masse højreorienterede elementer. Zelinskij har forandret sig fra en fredselskende eller lovende fredspræsident til en person, der udelukkende er et redskab, og som ikke engang tør bringe Minsk 2 på banen, fordi han føler sig truet af at blive væltet, eller det der er værre, hvis han går ind for Minsk 2.

Så det er en situation, hvor vi er nødt til at acceptere, at en afnazificering ikke er russisk propaganda, men at den rummer et reelt aspekt. Det er en komplet skandale, at Vesten med deres såkaldte frihedselskende, vestlige værdier, "regelbaserede orden", demokrati, menneskerettigheder – er

blevet lidt skrøbelige efter alle disse interventionistiske krige. Især det der blev begået og bliver praktiseret i Afghanistan, hvor folk bliver efterladt til at dø. Det er alt sammen en bevidst politik, fordi man vidste, hvad der ville ske, hvis der ville være en så hastig tilbagetrækning, der efterlod det afghanske folk med absolut ingenting.

Så vi befinder os i en meget, meget farlig situation. I søndags er der sket et epokegørende skift: Tyskland, som har gode grunde til at sige "aldrig mere" ønsker vi krig, fordi vi har haft to verdenskrige på vores jord, og i alles hukommelse, især hos de ældre, har vi vores forældres og bedsteforældres historier i baghovedet om, hvad krig gør, når den foregår på ens jord! I søndags var der et jordskælv, hvilket jeg finder er en absolut katastrofe, fordi kansler Scholz afgav en regeringserklæring i Parlamentet, som i realiteten gjorde den tyske regering til et krigsministerium. De ønsker nu at styrke Bundeswehr, og har oprettet en særlig fond på 100 mia. euro alene for i år; de ønsker at øge militærudgifterne og sender allerede våben til Ukraine, hvilket i realiteten var i strid med ethvert princip, som Tyskland anvendte, fordi landet havde den opfattelse, at man aldrig skulle sende våben til kriseområder.

Alt dette er ved at ske. Den tyske befolkning befinder sig i en fuldstændig tilstand af hjernevask. I Frankrig er det ikke meget anderledes, men i Tyskland er det langt værre. Folk på stedet, som kender til begge situationer, rapporterede, at det kun kan sammenlignes med det chok, som den amerikanske befolkning fik efter 11- september. Jeg var i USA på det tidspunkt, og jeg husker, at man ikke kunne tale med nogen, fordi folk var fuldstændig vanvittige, opstemte og ophidsede, og det er nu tilfældet i Tyskland.

Da jeg hørte kansler Scholz' tale i går, mindede det mig om den forfærdelige tale, som kejser Wilhelm II holdt den 6. august 1914, da han bekendtgjorde, at Tyskland i princippet forberedte sig på Første Verdenskrig. Vi ved alle, at ved

begyndelsen af Første Verdenskrig forventede ingen, at det ville tage fire år i skyttegravene, – frem og tilbage, frem og tilbage – meningsløse drab, og til sidst blev en hel generation ødelagt. Versailles-traktaten var en uretfærdig traktat, som ligefrem skabte forudsætningen for Anden Verdenskrig.

Så hvad gør vi nu? Jeg tror, at den eneste chance er, at vi omgående mobiliserer for en international sikkerhedsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteresserne hos alle nationerne på kloden, både Rusland, Kina, USA, de europæiske nationer og alle andre nationer på kloden. Modellen for dette er den Westfalske Fredstraktat. Traktaten blev indgået, fordi man havde 150 års religionskrig i Europa, hvis højdepunkt var Trediveårskrigen, og den førte til ødelæggelse af alt: en tredjedel af værdierne, af mennesker, af landsbyer, af dyr – så til sidst kom folk til den konklusion, at hvis de fortsætter denne krig, ville der absolut ingen være tilbage til at glædes over sejren. I fire år, fra 1644-1648, sad folk sammen og udarbejdede en traktat, som fastlagde meget vigtige principper. Det vigtigste princip var, at fred kun kan vindes, hvis en ny ordning tager hensyn til den andens interesser. Den havde andre principper, f.eks. at man for fredens skyld skal føre udenrigspolitik på grundlag af kærlighed, at man skal tilgive forbrydelserne på begge sider, for ellers ville man aldrig nå frem til en aftale. Den opstillede det princip, at staten skal spille en vigtig rolle i genopbygningen af økonomien efter krigen, og det førte til den økonomiske model "kameralisme".

Denne Westfalske Fred var begyndelsen på folkeretten, og den afspejles i dag i FN's charter, det er den model, der skal bruges for at få nationerne til at sætte sig sammen for at finde ud af, hvilke principper vi skal følge for at skabe en orden, der giver alle nationer mulighed for fredelig sameksistens. Og det tilsvarende kameralistiske princip fra

den Westfalske Fred må være, at denne nye kombination af sikkerhedsarkitekturer skal tage højde for den egentlige årsag til krig, nemlig det vestlige finanssystems forestående sammenbrud, som er ved at bryde sammen længe før denne situation med Ukraine udviklede sig, men som nu vil blive forværret af sanktionerne og alle konsekvenserne heraf; og den må anvende de foranstaltninger, som Lyndon LaRouche allerede definerede for adskillige år siden.

Det er nødvendigt at gøre en ende på kasinoøkonomien, for det er den, der er drivkraften bag denne konfrontation.

Der må indføres en global Glass/Steagall-aftale om adskillelse af bankerne; der skal oprettes en nationalbank i hvert enkelt land i Alexander Hamiltons tradition, og der skal etableres et nyt Bretton Woods-system for at skabe et kreditsystem til langsigtet udvikling, der kan løfte udviklingslandene gennem industriel udvikling.

Alt dette skal fokusere på den presserende udfordring med pandemien: Vi har brug for et globalt sundhedssystem, for uden det vil denne pandemi og fremtidige pandemier ikke forsvinde; vi har brug for en forøgelse af verdens fødevareproduktion, for vi har en hungersnød af "bibelske dimensioner", som David Beasley fra Verdensfødevareprogrammet konstant fremhæver; vi har brug for en indsats for at overvinde fattigdommen i alle lande, hvor den er en truende kendsgerning, f.eks. i Afrika, mange latinamerikanske og asiatiske lande, ja, selv i USA og Europa.

Udgangspunktet er naturligvis Kinas tilbud til USA og Europa om at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet, om muligvis at tilslutte sig USA's Build Back Better-program og EU's Global Gateway-program, ikke at betragte det som konkurrence, men som en mulighed for samarbejde. For kun hvis verdens nationer samarbejder økonomisk til gavn for alle, har man et grundlag af tillid til at etablere en sikkerhedsarkitektur, som kan fungere.

Så jeg mener, at vi har udsendt en sådan opfordring til en konference og en ny international sikkerhedsarkitektur, og jeg opfordrer jer til at udbrede denne idé, få mange mennesker til at underskrive dette opråb, få folk til at skrive artikler, kommentere det, skabe en international debat om, at {vi har brug for et nyt paradigme}: For enhver fortsættelse af geopolitik med det såkaldte "fjendebillede" af den ene eller den anden part vil føre til en katastrofe, og hvis det kommer dertil, vil der ikke være nogen tilbage til overhovedet at kommentere det, fordi det vil være menneskehedens undergang.

Så jeg opfordrer dig: Deltag i vores mobilisering, fordi det er dit liv og hele vores egen fremtid.

Skriv gerne under og del:

Link: Underskriftindsamling: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer